

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou època núm. 308, abril del 2013

restaurant

PLE DE

Bo

Marc Claverol

CUINA DE MERCAT - MENUS PER A GRUPS

Prat de la Riba, 54 Tel. 93 555 13 04 el Masnou
www.restaurantpledebo.com

VISITES MÈDIQUES DOMICILIÀRIES

ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

De dilluns a diumenge
de 9 a 21 (hores convingudes)

Coordinadora
Dra. Raquel Bosch Aparici

Tel. 667 885 935
metgesacasa@live.com

Genís Oliveras

TALLERS MASNOU

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)

Tel. Fax 93 540 31 57 / genis.oliveras@gmail.com

Ho hem fet servir de centre de treball

10 anys
1923-2013

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Ara també
multimarca

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

CENTRE D'ENSENYAMENT INFANTIL

A partir de 4 mesos

Ens complau dirigir-
nos a vosaltres per
informar-vos que
posem la nostra esco-

la infantil a la vostra disposició i perquè us volem
fer saber que el nostre desig és ajudar a cuidar i
educar els vostres fills. A la vegada també, si ens
ho permeteu, us comuniquem que és millor no espe-
rar gaire a començar l'etapa dels aprenentatges
infantils, ja que el període de formació d'un infant
comença en el moment que neix. L'actuació de l'adult
envers ell serà decisiva perquè construeixi de forma
rica i plena els fonaments de la seva personalitat.

Ventura i Gassol, 29, 93 555 57 11 el Masnou

El petit Vailet

**Dijous dia
11 d'abril a
les 6 de la tarda
Jornada de portes
obertes**

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: De moment se'n riu.

Dibuix retocat d'Eneko, extret d'internet.

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Correcció: Esteve Pujol i Pons

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

**DISSABTE, 20 D'ABRIL
A LES SET DE LA TARDA
PRESENTACIÓ DEL
LLIBRE DE JOAN MURAY
"CATALUNYA/AMÈRICA.
La navegació a vela del
segle XIX"
Amb conferència de l'autor**

**Fes-te soci de
Gent del Masnou
info pàg 15 o bé a
www.gentdelmasnou.cat**

**Assemblea de
GDM General
Ordinària
Diumenge, 14
d'abril del 2013
Info pàg 14**

Editorial ASSEMBLEES DE SOCIS DEL 2013

El proper diumenge 14 d'abril, a les 12 del migdia, tal com ha estat degudament anunciat en les pàgines d'aquest Butlletí, tots els socis de *Gent del Masnou* estem convocats a dues assemblees, l'ordinària del 2013 i una d'extraordinària. La primera per informar i rendir comptes econòmics i de les activitats realitzades durant l'exercici 2013, i l'altra per procedir a la renovació de la meitat de membres de la Junta Directiva –president, secretari i vocals de les vocalies de Cultura i Esportiva–, tal com estableixen els Estatuts Socials.

Ja sabem que les assemblees de socis acostumen a ser poc concorregudes, especialment si no hi ha cap punt de l'ordre del dia que pronostiqui cap trasbals o modificació important; tot i així, malgrat la normalitat de les esmentades assemblees d'enguany, voldríem aconseguir la presència i participació activa del màxim nombre de socis de l'entitat per tal de conèixer-ne de primera mà el parer i rebre'n les crítiques o suggeriments que calguin per millorar-ne l'activitat social i per entrellucar-ne el futur.

Alguns dels membres de la direcció de *Gent del Masnou* hi som des de la fundació i d'això ja fa molts anys, potser massa anys i tot, i creiem que seria molt positiva i saludable la incorporació de nous membres disposats a prendre'n les regnes i injectar-hi saba nova i energies renovades per garantir-ne la vitalitat i continuïtat en el temps, sense perdre de vista l'esperit de servei al poble i al país que ens ha mogut fins al present i que ha estat i és la raó de ser de *Gent del Masnou*.

Per tot això i perquè entenem que la tasca cívica i cultural de *Gent del Masnou* continua sent necessària i útil, considerem important l'assistència del major contingent de socis el proper diumenge 14 d'abril. Veniu-hi i digueu-nos quines propostes i col·laboracions podeu fer i aportar, feu-nos avinent què considereu que caldria millorar i polir per encarar els nous reptes que la nostra societat d'avui reclama.

Us hi esperem.

FELICITATS JORDIS I MONTSERRATS

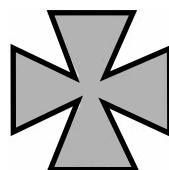
Ens plau felicitar tots els Jordis i Montserrats, alhora que demanem als sants patrons de Catalunya que ens ajudin a superar tots els esculls que ens esperen fins a assolir la plenitud com a nació.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
INDICIS RAONABLES per Joan Camps	7
HABEMUS PAPAM per Joan Maresma Duran	8
LES NOSTRES FAMÍLIES D'AVUI per Aleix Ripol i Millet	9
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	10
PARLEM DE LLIBRES per Pere Martí Bertran.....	13
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart	14
CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GDM	14
ESQUEIXOS D'UN PASSAT per Josep Condeminas	16
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	17
DITES I PERSONATGES POPULARS per Albert Vidal	18
LA CORAL XABEC per Esteve Pujol	19
COSES DEL MEU PARE per Joan Maresma Pujadas	19
CONSELLS DE SEGURETAT per Mossos d'esquadra.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
LA PUNTA DE LA LLENGUA (42) per Esteve Pujol	19
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA	22

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Abril 2013

Dilluns de Pasqua	1	dilluns	Ocata
	2	dimarts	Fàbregas
	3	dimecres	Riera
	4	dijous	Aymar
	5	divendres	Viayna C
	6	dissabte	Dominguez
	7	diumenge	Dominguez
	8	dilluns	Ocata
	9	dimarts	Riera
	10	dimecres	Fàbregas
	11	dijous	Viayna C
	12	divendres	Dominguez
	13	dissabte	Aymar
	14	diumenge	Aymar
	15	dilluns	Riera
	16	dimarts	Fàbregas
	17	dimecres	Viayna C
	18	dijous	Dominguez
	19	divendres	Aymar
	20	dissabte	Ocata
	21	diumenge	Ocata
	22	dilluns	Fàbregas
St. Jordi	23	dimarts	Viayna C
	24	dimecres	Dominguez
	25	dijous	Aymar
	26	divendres	Ocata
	27	dissabte	Riera
	28	diumenge	Riera

29	dilluns	Dominguez
30	dimarts	Fàbregas

Maig 13

1	dimecres	Fàbregas	1de Maig Festa del Treball
2	dijous	Ocata	
3	divendres	Riera	
4	dissabte	Viayna C	
5	diumenge	Viayna C	
6	dilluns	Ocata	
7	dimarts	Dominguez	
8	dimecres	Aymar	
9	dijous	Viayna C	
10	divendres	Riera	
11	dissabte	Fàbregas	
12	diumenge	Fàbregas	
13	dilluns	Aymar	
14	dimarts	Ocata	
15	dimecres	Dominguez	
16	dijous	Fàbregas	
17	divendres	Viayna C	
18	dissabte	Riera	
19	diumenge	Riera	

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9:30 del matí a 9:30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r o c f a n t à s t i c a b n ú s t r i A o b e r t a c o l a n o m e s t i c d a c o l a n o m e s t i c d a

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

DESNONAMENTS

Què farà el Govern Espanyol per defensar la Banca de l'aplicació de la sentència de Brussel·les sobre les condicions abusives de les hipoteques?

Els Bancs i Caixes espanyols, excepte alguns, estan molt endeutats amb entitats financeres estrangeres i això no sempre s'explica obertament de forma clara i comprensible.

La realitat és que Bancs i Caixes espanyols van vendre els crèdits hipotecaris concedits a persones de dubtós cobrament a entitats estrangeres (alemanyes principalment) i, per tant, aquestes hipoteques ja estan cobrades pels Bancs i Caixes espanyoles.

Què passa quan un comprador immobiliari deixa de pagar el seu crèdit?

L'entitat estrangera reclama el pagament del deute al Banc o Caixa espanyol, titulars de les hipoteques, els quals com a tals insten l'execució de la hipoteca i aconsegueixen el desnonament i el llançament de l'habitatge al deutor, i el banc queda lliure per vendre de nou el bé i poder així fer front als seus propis deutes

Conclusió: a menys que els Bancs i Caixes rebin una nova injecció per saldar els seus deutes, tot això es tradueix en menys crèdit a particulars i Pymes a curt termini.

Pierfranco Fornero

Respostes de l'ajuntament. (1)

A LA SRA MARTA NEIRA, regidora del PSC

Referent al seu escrit a la Bústia Oberta d'aquesta publicació del mes de març, voldria fer unes observacions.

Primer de tot explicar a tot hom que les iniciatives que es duen a votació al Parlament i que, tot i aprovades, si s'acaba la legislatura i no s'han dut a terme, s'han de tornar a presentar a la següent. I això és el que s'ha produït en l'inici de la Xa legislatura quan, certament, el seu grup parlamentari ha tornat a presentar la instància per a les pantalles acústiques.

Ara bé, dir que el nostre alcalde i aquest govern no ha fet res no és cert. Segons consta a l'informe que se sol·licità a la Diputació de Barcelona sobre mesures de soroll de l'autopista C-32 al seu pas pel Masnou, la data en què l'alcalde va sol·licitar aquest estudi és el 27 de febrer de 2012. Aquest estudi es realitzà finalment entre els mesos de novembre de 2012 (zona Artesa de Segre) i gener 2013 (zona escola Rosa Sensat) a fi d'avaluar el nivell d'immissió sonora provocat pel trànsit de vehicles per la C-32. Les conclusions d'aquest estudi són les següents:

Al carrer Artesa de Segre, zona de Santa Madrona, no supera en cap franja horària

el límit de decibels -dB(A)-. Límit de dia són 65 dB(A), resultat: 58 dB(A) un dia i 61 dB(A) un altre. Per poc, però no supera el límit. Prova al vespre, límit de 65 dB(A), resultat: 57 i 58 dB(A) els dos dies. Tampoc no supera. Per últim, prova de nit, límit de 55 dB(A), resultat: 53 i 51 dB(A), per tant, tampoc no supera.

Referent a la zona de Ramón y Cajal, escola Rosa Sensat. Aquí ja varia l'estudi i considera que el límit és superat per poc durant el dia i la nit, però no a la tarda. Les dades són, de dia, límit 65 dB(A) tenim 66 dB(A) tots dos dies. A la nit, límit de 55 dB(A), resultat 58 i 59 dB(A) els dos dies analitzats. On no arriba a superar el límit per molt poc és al vespre, on el límit són 65 dB(A) i l'estudi es queda en 64 dB(A).

Un cop rebem aquest estudi, se n'envia còpia i es demana entrevista amb el Director General de Carreteres de la Generalitat; i el passat 19 de març l'Alcalde i aquest regidor el visiten i li exposen la necessitat de trobar una solució per reduir les molèsties que el trànsit de la C-32 produeixen als nostres vilatans d'aquesta zona i, a poder ser, que no s'actui sols en la zona de Ramón y Cajal, sinó al llarg de tot el recorregut de l'autopista pel nostre terme municipal. A dia d'avui restem a l'espera de la contesta de la Generalitat.

Per últim, quan vostè, Sra Neira, ha escrit aquesta carta, ja disposava d'una còpia de l'informe i de la carta enviada a la Generalitat de data 14 de febrer que el Sr. Alcalde li va entregar un cop s'havia rebut l'estudi. Per tant, aquest Govern sí que ha fet gestions i es preocupa per la seva gent, però no fem demagògia dels seus neguits.

Respostes de l'ajuntament. (2)

AL SR. CLAUDI PROHOM

Primer de tot demanar-li disculpes perquè no se'l va informar del dia de la poda del seu carrer. Com vostè diu, constava la seva pregunta i per una raó o altra finalment no li vàrem respondre. Ho lamento. No obstant, el seu carrer va ser podat.

Per altra banda comentar el procés que se segueix a la regidoria de Medi Ambient i Paisatge per a la poda. El temps destinat a aquest procés és de cinc mesos, de l'1 de novembre a 31 de març. Els treballs, els realitza l'empresa externa que s'encarrega de la jardineria de la població i cada quinze dies es realitza la planificació d'una zona, però no sabem ni el dia ni l'hora que s'actuarà en un carrer que en formi part. S'han atès moltes consultes relacionades amb aquest servei i malauradament hi ha hagut la seva, que no s'ha respost adequadament. Ho tindrem en compte perquè no torni a succeir.

Jordi Matas i Claramunt

Regidor de Manteniment i Serveis,
Medi Ambient, Paisatge i Esports
Ajuntament del Masnou

UN HOME ANÒNIM

Mai no m'havia passat res de semblant perquè, com diu JMSerrat, *som d'un poble que porta enganxada a la pell l'amargura del plor etern* i per costum gairebé no ens fiem de ningú, desconfiem de la bondat i difícilment creiem que hi pugui haver persones tal com Déu mana. Vull explicar un cas amb el qual m'he trobat recentment. Ho dic honestament i amb tota la humilitat.

Resulta que per aquelles coses de tenir el cap en un altre pensament i després d'una sortida de diumenge,

en arribar a casa dels pares i després d'obrir el portaequipatges, la "ronyонера" que portava a la mà, no recordo com, em va caure, me la vaig deixar sobre el cotxe o jo què sé. Al cap de dues hores, aproximadament, en sortir de la casa em vaig adonar que no la portava i, després de buscar i remirar i veure que l'havia perduda, angoixat i desanimat, ja que hi portava diners i la documentació, vaig pensar a trucar a la policia com a última alternativa. En trucar

vaig quedar sorprès perquè l'agent em va dir que feia estona que intentaven contactar amb mi per dir-me que la tenien ells. Amb l'alegria d'haver-la trobada i sobretot d'estalviar-me tota la feina de tornar a fer els papers, els vaig dir que ja suposava que no hi havia ni un euro, però estava equivocada perquè, de la cartera, no se n'havia tret ni un cèntim. Vaig preguntar qui l'havia portada i em van dir que un treballador que no coneixien de la neteja selectiva que, fent la seva feina, la

va trobar i la va portar a la policia. No vull estendre més; però sí que vull dir que sort en tenim de les bones persones. Sovint ens pensem que el món és ple de mala gent, de trapelles, de lladres, i que pràcticament tothom ens ha de fotre. Gràcies, **Senyor** de la recollida selectiva, no sé si és blanc o negre, clar o torrat de pell, de casa nostra, del nord o del sud, però el que sí que sé és que és vostè una persona per la qual val la pena de viure i

lluitar. Indiferentment dels diners o de l'enrenou que comporta la renovació de tots els documents, en aquell moment i ara també, m'hauria agradat de donar les gràcies a aquell home anònim convidant-lo a una cervesa mentre m'expliava alguna cosa de la seva vida i jo de la meua. Gràcies, moltes gràcies. També vull destacar la impecable professionalitat de la policia del nostre poble. Atentament,
Lluís Valls i Mari

UN BUTLLETÍ MASSA PRIM!

Al l'equip de redacció –també bastant prim!, val a dir– d'aquest Butlletí ens arriba la veu d'amics, coneguts i saludats dient-nos que, darrerament, aquesta publicació s'ha aprimat bastant si la comparem amb les d'anys passats. I tenen tota la raó del món. I no és pas pel nostre gust, no. De fet hi ha col·laboracions, articles i fins i tot alguna bústia que no s'hi pot publicar quan tocaria i és per la raó següent:

Aquest butlletí que teniu a les mans es manté íntegrament pels anuncis que hi trobeu, per res més; per sort no costa diners a *Gent del Masnou*, tal com fem constar a cada Assemblea anual; seria una càrrega massa feixuga per a l'economia justeta de l'entitat, tal com també podeu comprovar si repasseu l'estat de comptes a disposició dels socis.

Tot i que l'actual situació de crisi no ho afavoreix, l'única manera d'ampliar el nombre de fulls del Butlletí és que hi hagi més particulars, entitats, establiments, negocis, empreses, activitats... que s'hi anunciïn, així de clar.

Els qui vulgueu que aquesta publicació masnovina sigui més ufana i tingui continuïtat, podeu posar-vos en contacte amb *Taller de Publicitat* 93 555 80 06 o bé tpublicitat@terra.es, on sereu informats del preu, periodicitat i format dels anuncis. També teniu a la vostra disposició les adreces de l'associació: c/Dr.Agell 9. El Masnou - 93 126 82 20

L'equip de redacció

2013. CENTENARI DE JOAN COMELLAS

Al·legoria al mes d'abril, podem veure un home amb paraigua, per allò que *per l'abril cada gota en val mil*.

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

INDICIS RAONABLES

Per Joan Camps i Ortiz

Un març dens ens ha portat la dimissió de Benet XVI, coses de l'Esperit Sant, vet a saber? Mentrestant, Luís Bárcenas metrallava de querelles el Partit Popular, els simpatitzants del Barça a la Copa del Rei semblàvem convidats a un funeral i Rubalcaba i Navarro es toleraven les infidelitats sense amor però àvids de seguir fornificant. En l'enèsima intervenció quirúrgica de Joan Carles I, Corinna zu Sayn Wittgenstein restituïa a Sofia el protocol d'esposa reial i li cedia temporalment tots els ets i uts del matrimoni canònic *Jo t'accepto i prometo ser-te fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i estimar-te i respectar-te per tots els dies de la meua vida*. En tot això se'ns ha mort Chávez i malauradament no el podran embalsamar.

Recentment he participat en un campionat de dòmino en el restaurant La Camarga i, vistos els seus reservats, penso que *Método 3* dinant-hi podia haver instal·lat micròfons a dojo, un xollo venent a dreta i esquerra el seu catàleg d'intimitats i conspiracions per guanyar l'adversari polític: *Tu corrupte, mentider, faldiller, hipòcrita, farsant, entabanador i fill de ta mare; tu més que jo!*

Dues coses han anat bé per entretenir el personal: amb l'èpica remuntada del 4 a 0 la sang d'orxata del barcelonisme ha recuperat els glòbuls vermells i tot seguit festa grossa al Vaticà: l'Esperit Sant ens ha triat el Papa Francesc i els cardenals han quedat bé fent encenalls de les paperetes i provocant la fumerada de l'*habemus papam*.

No vull oblidar-me'n: el dissabte 16 de març l'Assemblea Nacional Catalana celebrava la seva assemblea general ordinària al cap d'un any de la seva fundació. Bé, els qui com jo sou subscriptors de La Vanguardia i no vau ser a Girona us sentireu joiosos d'estar tan ben informats: Foto de portada res, editorial del senyor José Antic res, editorials d'opinió res, fotografies dels

parlament de l'alcalde de Girona res, fotos de les intervencions de la Carme Forcadell i la Muriel Casals res. Mirant-m'ho bé, a la pàgina vint, atret per una monumental fotografia de la vicepresidenta Soraya Sáez i de la ministra Fátima Báñez il·lustrant les males notícies que ens ofereix el govern espanyol, just en el cul de pàgina una miserable ressenya de Bàrbara Julbe amb el titular: *L'ANC celebra el primer aniversari i es planteja fer una cadena humana*.

Nota oberta al director de La Vanguardia: *L'ANC va organitzar la major manifestació mai vista a Europa, el president Mas va assumir el compromís de l'ANC i la majoria al parlament mou el cul per les propostes de l'ANC. Bé, doncs, senyor Antic, ara ja ho sap: demani perdó als subscriptors que ens il·lustrem amb l'edició catalana del seu diari i, és clar, rectifiqui! L'Assemblea de l'ANC la trobarà a Internet sense gastar un ral, només li caldrà tallar i enganxar. Aprofiti-ho! I el seu ofici d'informar millorarà notablement*.

Tal com havia anticipat fa mesos Josep Cuní al seu programa a 8TV, Oriol Pujol Ferrusola s'ha vist imputat en el cas de les ITV; i, com sempre, havent anunciat el sacrifici heroic de la seva dimissió, s'ha aferrat a la metafísica del *donde dije digo ahora digo Diego*, i s'ha quedat amb l'escó del Parlament, lluny del puto atur que arrasa el teixit productiu de Catalunya i deixa en la misèria tantes famílies.

Ho he escrit nombroses vegades: el benefici de la innocència hauria de ser sagrat i acusar per presumpció de culpabilitat hauria de ser punible com un delictes de calúnnia, però viure de la política amb el sistema electoral existent, sobretot en el moment de penúria en què es troba una gran part de la ciutadania, imposa comportaments exemplars als qui tenen el privilegi d'estar-hi assalariats, especialment aquells qui hi han arribat sense mèrits propis, sigui per la línia endogàmica, per nepotisme o per mera cooptació. Un imputat és una persona amb indicis raonables de culpabilitat; però, si observem tots els casos de corrupció política que estan als jutjats i avaluem el comportament dels imputats, cal acceptar que en les seves declaracions públiques en defensa de la seva honorabilitat són encara més febles i menys creïbles que els discursos electorals amb els quals han guanyat els seus escons. Avui a Espanya patim un govern en majoria que ha incomplert totes les seves promeses electorals. Enganyar uns pocs a tothom sempre hauria de ser impossible. Si Oriol Pujol vol mantenir el seu escó al Parlament, que faci públiques amb pèls i senyals les dades de la seva gestió envers les ITV, raonant tots els indicis que li han causat la seva imputació i aleshores li mantindrem la confiança; i si el zel del jutge és erroni i es passa vuit anys per aclarir-ho, allà ell amb la seva responsabilitat de ser un mal jutge.

Habemus Papam

Per Joan Maresma Duran

Ningú no diu ja expressions com *per les barbes del profeta* o *n'hi ha per llogar-hi cadires...* Però tal vegada sí que n'hauria d'existir alguna per als casos de les grans sorpreses –què us sembla *pels malucs de la Shakira?*– com l'elecció d'aquest Sant Pare –diuen– inesperat. L'elecció de l'argentí *Jorge Mario Bergoglio* equival a un d'aquells premis Nobel de Literatura donat a un autor que només disset persones en el món coneixen, i d'aquestes disset vuit no l'han llegit i set no diuen la veritat...

Llegeixo al diari que a Veneçuela corre la versió que l'elecció de *Bergoglio* va ser un encàrrec fet personalment a Déu per *Hugo Chávez*. Potser és veritat, però el que no expliquen és que la primera reacció de Nostre Senyor en sentir el nom de l'argentí va ser: *Qui?...* Els acudits s'han multiplicat... També he sentit per aquí que, junt amb l'eufòria, es nota certa decepció a l'Argentina pel fet que el Vicari de Crist a la terra s'hagi estimat més el nom de *Francesc* que no pas el de *Diego Armando...* I que l'elecció de *Jorge Mario* amb els gols de *Messi* estén un cert temor pel món: que la superioritat argentina sobre els altres països tal vegada no sigui una megalomania... Tot i que a *Rio* també diuen que el Papa és argentí, sí, però que Déu és brasiler...

Deixant de banda la rivalitat secular i les bromes entre argentins i brasilers, sí que sembla ser que el conclave dels cardenals és l'únic lloc del planeta on es guarda un secret. Sembla un miracle evitar filtracions en un esdeveniment que reuneix 115 persones, és assetjat per la premsa de tot arreu i els prínceps de l'Església, muts i a la gàbia... Gràcies a això, els vaticanistes, els periodistes, els analistes i els qui feien apostes es van quedar amb un pam de nas...

No tenia la menor idea de qui era el cardenal *Bergoglio*. Ni jo ni molta gent, sembla. De fet no conecia gai-

rebé cap cardenal. Però a mesura que he anat llegint una miqueta sobre aquest home sí que m'he anat engrescant. El Vaticà no és només *fumata*; hi ha també molts símbols. L'elecció del nom és un homenatge als desvalguts, de qui el nou *Francesc* reproduceix els hàbits senzills. Anava amb autobús o amb metro; cuinava i es condolia de la pobresa dels altres.

És veritat que ara per aquí, després per allà, apareix el dogma o la intolerància vers l'avortament, el casament *gai* o la castedat dels sacerdots o de les monges. Però penso que els

elogis predominen.

També han sortit acusacions greus contra el qui va ser arquebisbe de *Buenos Aires* durant la cruenta dictadura militar, ja que diuen que devia haver col·laborat amb el règim... I que no va fer res davant el segrest de dos jesuïtes el 1976. L'exarquebisbe ha negat sempre les acusacions i diu que té el cap dret i el cor net. I el portaveu del Vaticà ha al·legat que res no ha estat demostrat i que tot és una difamació...

Malgrat tot, crec que la designació del nou Papa ha estat molt ben rebuda en general. I espero que el futur de *Francesc* sigui menys polèmic que el passat de *Bergoglio*. I que agafi el brau per les banyes i posi tota la carn a la graella amb l'objectiu d'actualitzar l'Església, perquè, si no ho fa, deixarà aquesta de ser una institució universal per convertir-se en un reducte d'alguns intransigents que no saben veure que tot ha canviat, encara que aneu a saber si tot segueix igual.

Reclame el primer DVD de la filmografia completa

Leonardo Favio

Crònica de un niño solo

Página12

7 Miles d'afidats
per Mario Verbitsky

12 Dimecres
per Mónica Galà

24 Dilluns
amb un convidat

10 Espèctol
per Joan Maresma

15 Dilluns
per Mónica Galà

40 Dilluns
per Joan Maresma

La coherencia

Pàgina de actualitat a l'Argentina, els Països Baixos, França, Itàlia, Espanya, Mèxic, Rússia, Corea del Sud, Portugal, Catalunya i altres països. Una revista amb un mateix nom i un mateix lema: "Coherencia de los grandes temas".

Una zapata a ocho voces

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies
Tel. 619 52 25 82

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

ADOPTAR UNA CRIATURA

Tenim una amiga que està en procés d'adoptar una nena: la setmana que ve se'n va a Colòmbia a conèixer-la i començar els tràmits d'adopció. Estem contents perquè ella i el seu home són feliços. I perquè una nena en desavantatge familiar i social estarà ben cuidada. I perquè pensem que la parella és prou forta per assumir aquesta responsabilitat amb èxit. Per tot això els hem felicitats de tot cor.

Hi ha certes idees sobre el tema de l'adopció que se senten amb freqüència quan alguna persona propera pretén adoptar. Són *llocs comuns* de l'imaginari social que surten a la llum i que ara pretenc comentar per poder ajudar, amb sort, algunes parelles o persones que es plantegen una adopció –i, sobretot, la criatura adoptada.

1. No hi ha diferència entre adoptar un fill o filla o tenir un fill o filla naturals.

Des del punt de vista legal és cert: no hi ha diferència. Tots dos són fills teus a tots els efectes.

Però des del punt de vista psicològic **sí** que hi ha diferències.

El fill natural comparteix amb els progenitors la genètica, la història familiar, té fet un *reportatge* mental sobre el moment de l'engendrament, del part...

En el cas del fill adoptat hi ha –o hi pot haver– fantasies sobre els seus orígens, la salut de la seva mare i el seu embaràs, el seu naixement, la seva salut, les atencions rebudes... i mil fantasies i pensaments més.

2. S'estima més un nen adoptat que un de natural.

De vegades sí que és cert. I de vegades no. He vist pares que estimen molt els seus fills naturals i pares que no se'ls estimen gaire. I el mateix he vist en pares adoptants. He vist molta gent incapaç d'estimar –o de no estimar gaire, vaja.

3. Tindràs tants problemes amb els teus fills naturals com pots tenir-ne amb fills que adoptis.

És clar que pot ser així: però cal que els adoptants es preparin per a la possibilitat de tenir més problemes amb els nens adoptats. I cal que aquest pensament estigui present en el moment d'adoptar. Que com ho sé? Veient famílies que han adoptat. I també per les estadístiques de nens adoptats que són retornats a l'administració.

Quins són els problemes? Doncs tots els problemes normals dels nens i nenes, nois i noies –els mateixos dels fills naturals– i, a més, el procés d'adaptació a casa, a l'escola, al barri –encara som tots força racistes i poc amics de la diferència–, potser a la llengua, als germans –si hi són–, avis i parents... el pes dels records, fantasies... els desitjos dels adoptats en relació al país on van nàixer, –suposo que ja no hi ha gent que oculta als adoptats la seva condició...

4. Els nens adoptats només donen problemes...

Problemes i satisfaccions: vida. L'alegria de veure com creix, com s'adapta, la satisfacció d'ajudar-lo a vèncer les seves dificultats –habituals i potser afegides–, de fruit de la seva companyia, de participar de somnis que mai no haguessim descobert... de demostrar la nostra solidaritat amb fets que van molt més enllà d'una petita aportació econòmica *per als nens de l'Àfrica* (cosa que no està pas malament...).

5. Els nens adoptats comencen una nova vida amb tu.

I ara! Encara que els adoptis de molt petits tenen la seva història: un país de naixement, uns pares naturals, tal vegada uns germans, potser un idioma nadiu que no és el seu...

Els pares adoptants segurament faran bé de parlar-los del lloc d'on vénen, de conèixer el seu país, de sentir-se orgullosos del seu color de pell, del seu nom, de la seva diferència. I els més valents tal vegada veuran oportú fer participar –en algun grau– la família natural del nen o nena adoptats en la seva criança (adopció oberta).

És per tot això que estem contents de la decisió de l'Anna i del seu home d'adoptar una nena, perquè sabem que volen omplir el seu desig –quasi necessitat– de tenir cura d'una filla, només faltaria!; però que per ells tan important com aquesta legítima motivació és el seu desig que una nena sigui ben atesa i estimada. I perquè ells descobriran –no tenen més fills– l'apassionant i sovint difícil tasca d'ajudar que una filla o una filla es facin grans.

Històries de la vila

Per Joan Muray

NOTÍCIES MARÍTIMES 1881-1895 *

En aquells anys, la nostra vila, tot i ja estar abocada a la decadència de la seva marina de vela, vivia, com ara, de cara al mar, i tot el que en vingués era, i és, notícia.

Fa entre cent trenta-dos i cent divuit anys, les notícies, i especialment les de petites viles, sortien poc a la premsa; però, tot i això, n'hi havia de prou destacades, com les que presentem, que mereixien ser-ho.

Les comentarem, una per una, prescindint majoritàriament del text original, ja que aleshores tant periodistes com escriptors usaven un llenguatge un xic barroc, ampul·lós, que el feia feixuc i l'allargava molt.

Són aquestes:

1881 - ABUSOS DE PODER

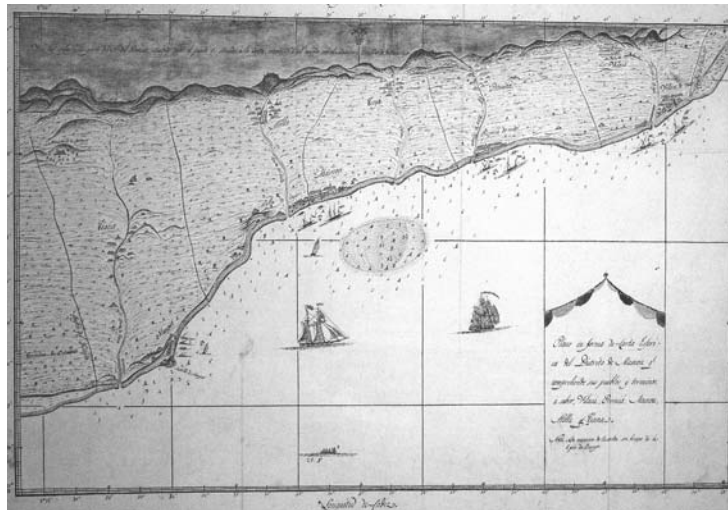
D'aquells anys convulsos hem trobat una crònica signada només per X, la qual cosa indica que s'hi jugava el pa. Esmenta que a la nostra vila hi hagué maniobres militars, concretament de la cavalleria lleugera (no esmenta ni regiment ni caserna), maniobres manades fer pel *jefe de los húsares de Antequera*.

A què venia fer maniobres en una vila marinera, doncs eren ni més ni menys que per influenciar (por, és clar) en la població ja que es preparaven eleccions per a diputats, i els qui ho feien volien que manessin les dretes, i no els lliberals com aleshores.

Un reduït nombre de regidors del Masnou (de dretes) havia influït en els pressupostos municipals, tot i que la majoria hi era contrària.

També feren que s'excloués de les llistes electorals vint-i-set masnovins respectables, que a ells no interessaven. Feren, això sí, incloure-hi un exalcalde de la seva corda, que, per cert, no pagava ni un cèntim de contribució.

La impunitat d'aquest *pròcer* era per haver fet seguir existint la duana, que, diu, era de segona classe, i els beneficis que aportava no arribaven ni al seu manteniment. Cap any no havia

Mapa del Distrito Marítim del Masnou

arribat a les trenta pessetes.

Només era profitosa per al metge i el farmacèutic, que, per ser de la Junta de Sanitat, cobraven tres-cents duros (1.500 ptes) el primer, i dos-cents duros (1.000 ptes) el segon.

També havia mantingut l'Escola de Nàutica (només tenia sis alumnes), també deficitària, ja que cada mes havia de pagar professors, porters, lloguer i materials. Mentre a la població n'hi havia una altra de particular amb gran aflluència d'alumnes i que no costava ni un cèntim a les arques municipals.

A més, l'Ajuntament havia reclamat al govern estatal, infinitat de cops, que li fos pagat el deute de catorze mil pessetes que li devia d'anteriors mandats, i que causà estralls als fons municipals. Aquesta ingent quantitat havia estat gastada pels qui havien manat (de dretes) en festins i banquets, segons diu, prohibits per la llei.

Esmenta també com certs individus foren exclosos del pagament d'imposts, mentre l'alcalde i tres regidors foren involucrats en una querella criminal com si fossin delinqüents, només pel fet d'haver intentat cobrir l'enorme dèficit que deixà l'antic consistori (de dretes), dèficit que era de vint-i-dues mil pessetes; aleshores

una fortuna.

Per sort, la crònica dóna esperances d'acabar bé, mercès al fet que al front del govern civil de la *provincia*, deien, hi havia un home just, el senyor Herrero de Tejada (curiosament l'únic nom que esmenta la crònica).

1883 - DISTRICTE MARÍTIM

Aquesta segona és molt mins; només és una notícia, quasi un telegrama, al qual s'esmenta que s'ha proveït la ciutat de Badalona del càrrec de l'Ajudantia militar de Marina, lloc per al qual s'ha designat el senyor Guillem Sirvent, que fins aleshores l'ocupava al Masnou.

1889 - PESCA DE CLOÏSSES VERMELLOSES

Aquesta notícia, tot i que també masnovina, comença amb una queixa, que ara qualificaríem com d'ecològica. Diu que al port de Barcelona, amb el pretext d'extreure els musclos (aleshores no hi havia contaminació), uns individus es dedicaven a rascar i fer malbé tots els llocs on els musclos s'adherien. Per la qual cosa aquest aliment anava de baixa en aquell port. Diu que en un lloc on no tenien accés els depredadors, com era el Reial

Barques de pesca

Club Nàutic, se n'hi feia quantitat i de grandària considerable.

La notícia masnovina, que el cronista esmenta, diu que prové del *Diari de Barcelona* i que s'havia produït entre quinze i vint anys enrere. Per tant ens remuntariem entre els anys 1869 i 1874. Diu que en aquells anys s'havia descobert enfront del Masnou, de Premià i de Vilassar, un grandios banc de cloïsses vermelloses, tan fabulós que n'hi hauria hagut per a molts anys per als pescadors d'aquestes poblacions. Pescadors que, diu, estaven preparats per a la seva extracció sense cap problema. El problema va venir de les autoritats marítimes, que hi posaren pegues i limitacions.

De totes maneres, diu que fou tal el furor dels pescadors que talment semblava la febre de l'or. En tragueren milions i, a més de vendre-les, també eren utilitzades pels mateixos pescadors com a car-

nada per a altres tipus de pesca.

Fins i tot eren venudes en uns carrets pels carrers de Barcelona; ho feien a un quart la dotzena. De la moneda d'un quart, ara és difícil fer-ne una

Acaballes d'un fort temporal

Estampa de banys de mar

avaluació, només podem dir que un diari de 1835 valia sis *quartos*.

En un any se'n va anar en orris la pesca i el banc de cloïsses de la Costa de Llevant.

1889 - SUPRESSIÓ DEL DISTRICTE MARÍTIM

Aquesta és una notícia molt minsina, només una nota a la qual es comunica que per ordres del Ministeri de Marina (de Madrid) s'han suspès les Comandàncies de Mataró i de Palamós.

A conseqüència d'això desapareixen també els Districtes Marítims de Roses, Mataró, Blanes, el Masnou, Sitges, Cadaqués, la Selva i Sant Feliu de Guíxols.

Des d'aleshores, la Comandància de Marina de Barcelona tenia jurisdicció fins a la frontera amb l'estat francès.

1891 - TEMPORALS

Era pel juliol quan passaren els temporals. Foren tan forts que descalçaren la via del tren, i molts pobles de la costa demanaren a la companyia ferroviària que la protegís. Així es treien, com es diu, les puces de sobre i no els costava ni un quarto.

Però això tenia un preu, les proteccions fetes, en forma de terraplens de roques cimentades, deixaven les barques dels pescadors a mercè de l'onatge, ja que no podien arriar-les amunt com havien fet sempre.

D'aleshores ençà, el tren, tot i ser un mitjà de transport i de progrés, fou

El Masnou de 1891

alhora una barrera entre pobles i mar.

1893 - UNA MONJA MORTA A LA PLATJA

El 9 del juliol d'aquell any, a trenc d'alba, trobaren el cadàver d'una dona en avançat estat de descomposició. En principi van creure que la causa n'havia estat un accident. No li donaren més importància i es tancà el cas. De totes formes, es va posar l'assumpte en mans del Jutge de Mataró per a les diligències que calgués fer. Es va donar detall a la premsa de la roba vestida per la dona, que no eren precisament els hàbits d'una monja. Era roba usual en dones d'aquell temps.

Dies més tard el cas va fer un gir espectacular. Es va saber que d'un convent que l'Orde de Sant Vicenç de Paul tenia a Barcelona, entre Gràcia i

Sant Gervasi, s'havia fugat una monja. A primera hora del 2 de juliol va sortir del convent i, havent pujat en un cotxe de cavalls que l'esperava, va dirigir-se a l'estació de França; passà primer per una casa on va canviar els hàbits per l'esmentada roba.

La investigació feta per les autoritats no va poder aclarir si la dona era la monja fugada o no, a causa de l'estat en què es trobava el cadàver i les limitacions de l'època. Tot i que, pels testimonis aportats, sobretot de la fuga del convent i de gent que la coneixia, semblen indicar que sí.

El que sí que va donar de si foren els sucosos comentaris que hi hagué, un veritable safareig.

1894 - RECLAMACIÓ PELS DRETS DEL TASAJO

La notícia prové de la reunió de la

Diputació Provincial de Barcelona, feta el 27 de juny, per part de l'Associació de Nàutica, l'Escola Oficial de Nàutica i l'Ajuntament del Masnou, per reclamar contra l'augment dels drets del *tasajo* quan entrava a les Antilles.

En aquell temps el *tasajo* era la carn salada i seca que tant transportaven els nostres vaixells, carn que servia d'aliment per a les plantacions americanes i també utilitzada pels velers que feien les travessies transatlàntiques. Per tant, l'augment del seu preu era motiu de queixa i preocupació.

1895 - BANYS DE PILA

La notícia, referida a aquest tipus de banys, que consistien que el client es banyava amb aigua de mar degudament escalfada i que es feia en banyeres, tancades en petites cambres. Com una mena de balneari de mar.

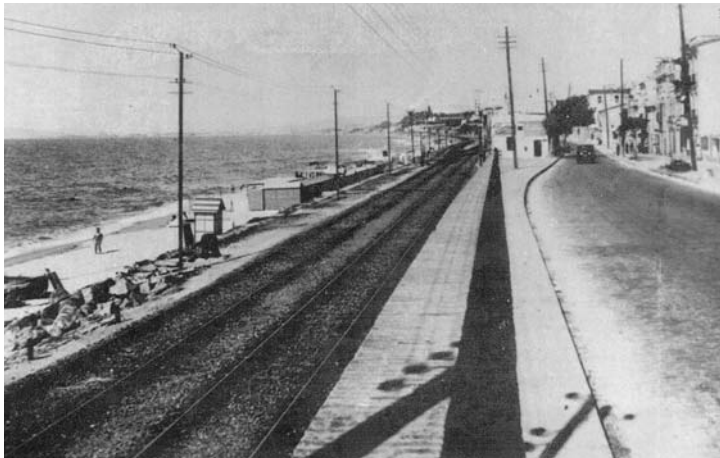
Aquesta la transcriurem íntegra i en la llengua en què fou escrita, ja que és força sucosa i dóna idea, tal com hem dit abans, de la forma d'expressió d'aquells temps. Diu així:

- ...*época esta del año en que la pintoresca villa de Masnou presenta una animación desusada por el sinnúmero de familias de la capital que, desde algunos años acá, escogen esta parte de la costa para su veraneo.*

- *El contar con dos acondicionados baños de pila y oleaje, la proximidad á Barcelona y la fresca brisa que á menudo calma la ardiente atmósfera, á mas de la proverbial limpieza reinante, son poderosos atractivos que no dejan muchos de aprovechar.*

- *Entre nosotros están las familias Genové, Margarit, Maluquer Viladot, Pedro G. Maristany, Buhigas, Millet, Maristany, Capella y muchas otras que sería largo nombrar ahora.*

Com veieu, tot un llenguatge brodat. A més, també hi ha notícia que aquell 1895 al Masnou hi havia dos establiments de banys de *pila y oleaje*, o sigui que aquests establiments, a més de tenir els banys de pila, com és natural tancats en un edifici, també en tenien ja de platja.

Al centre esquerra de la imatge els Banys de Sant Cristòfol, també banys de pila,

* Cròniques tretes de l'hemeroteca del diari *La Vanguardia*

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Abans d'anar a dormir

El costum de llegir llibres als més petits abans d'anar-se'n al llit, no cal dir que és un dels més saludables i productius, ja que és una bona inversió de futur per als nostres fills, néts, nebots...

Aquesta introducció tan poc habitual en aquesta secció és deguda al fet que avui us vull recomanar una col·lecció, i més concretament un títol, destinada als prelectors i als primers lectors. Es tracta de la col·lecció "El Petit Univers", de l'Editorial Barcanova, formada per una vintena llarga de títols d'allò més variats pel que fa als continguts, autoria i fins i tot il·lustracions, tot i que des d'aquest punt de vista podem agrupar els volums en dos grans blocs: els títols dibuixats, per noms ben coneguts de la il·lustració del país, i els títols acompanyats de fotografies, sempre espectaculars, sempre aclaridores dels temes que tracten. Tots els volums comparteixen

el fet de tenir un nombre reduït de pàgines (16, comptant-hi la coberta i la contracoberta), de ser de petit format (16,5 x 16,5 cm.), de ser escrits en lletra de pal, de ser editats en cartró contraencolat (com si totes les pàgines fossin de cartoné) i a tot color... Tot plegat els fa molt atractius i adients per als nens i les nenes que comencen a llegir. El llibre en concret que us vull recomanar és de la Cinta Arasa i la Marta Costa i es titula *El món dalt d'una sabata* (1). És la història d'un somni. Un somni que té una nena que es diu Aloma. Somia

que fa un viatge volant amb una sabata gegant, acompanyada dels pares i de la seva gata, la Pirata. I no té gens de por, en part perquè va ben acompanyada i en part perquè és molt agradable veure-ho tot des del cel. Només en té una mica quan passen pel parc, desert en aquelles hores. Els textos que narren la història, en primera persona, són breus i escrits en versos lliures, dos dels quals almenys sempre rimen. Són molt entenedors i apropiats per als primers lectors. Els dibuixos els ajudaran a comprendre la història, perquè sempre tindran clar quan l'Aloma somia i quan està desperta. A més a més els agradaran perquè els encomanaran l'alegria i la seguretat que en tot moment (sigui al llit dormint acompanyada del seu ósset de peluix, sigui viatjant per l'aire en companyia dels pares) es desprèn de la cara de la nena, plena d'expressivitat. No cal dir que es tracta d'un bon llibre perquè el llegeixin, o els el llegim, si pot ser abans d'anar a dormir!

(1) Cinta Arasa *El món dalt d'una sabata*. Editorial Barcanova (Col·lecció "El Petit Univers"), Barcelona, 2012. Il·lustracions de Marta Costa. 16 pàgines

**AMICS I ANTICS ESCOLTES
DEL MASNOU**

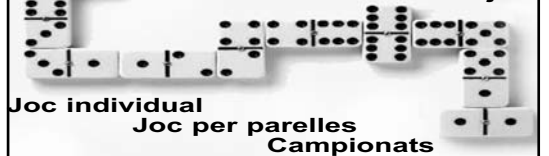
12a VOLADA D'ESTELS

**A LA PLATJA DEL
MASNOU**

**Diumenge 14 d'abril,
de 9 del matí a 2 del migdia.
Davant del baixador d'Ocata.
Taller d'estels i enlairada general
Xocolatada per a tots els participants
No cal inscripció.
Activitat oberta a tothom**

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine,**
No en saps? **Te n'ensenyarem.**
Ja en saps? **T'ajudarem a
millorar el teu joc.**

**Joc individual
Joc per parelles
Campionats**
Porta-hi la teva parella, germà, fill, o vine sol.
Cada dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre.
inscripció a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

TAXIS DEL MASNOU

93 540 33 18

A qualsevol hora

escola de música

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

Teatre capital

(La cartellera barcelonina) Per Rosa M. Isart

O(A)bri'!

3 d'abril. *No parlis amb estranys*, d'**Helena Tornero** (Figueres, 1973) comença a representar-se al Teatre Nacional (TNC, Sala Petita; projecte T6). Tenim uns deu dies per seguir amb atenció la nostra dramaturgia contemporània jove i consolidada.

6 i 7 d'abril. Ens endinsem en el teatre amateur, per partida doble. Per anar a veure *Els amics d'en Peter* al **Centre Cívic Les Corts** (c/ Dolors Masferrer i Bosch, 33). Els mateixos dies, a Mataró, la **Sala Cabanyes** (La Riera, 110-120) ofereix *La ratera*, d'Agatha Christie. (Vegeu i també www.salacabanyes.cat; hi ha més funcions programades).

El dia 11 d'abril (i fins al 12 de maig) es podrà veure a La Seca la comèdia agredolça del dramaturg **Esteve Soler** *Contra l'amor*.

Contra l'Amor d'Esteve Soler

16 d'abril. *Cartes impertinents*, de **Maria Aurèlia Capmany**, aterra (en una única sessió) al Teatre Lliure, a la Sala Fabià Puigserver. **Rosa Maria Sardà**, durant una hora (20.30 h), per a nosaltres solets i soletes.

18 d'abril. Puja a escena (fins al 12 de maig), al Teatre Lliure de Gràcia

una obra d'**Albert Camus**, *L'estranger*. Versió de Rodolf Sirera, direcció de Carles Alfaro, interpretació de Ferran Carvajal/Francesc Orella.

20 d'abril. A **Ca n'Humet** (entrades anticipades a), al nostre poble (a les 22 h), la creadora escènica internacional, masnovina, **Marta Carrasco** hi ofereix

Bijoux (Joes), un espectacle de nova fornada, de dansa-teatre, amb la complicitat escènica del seu mestre Ramon Oller: passió, emoció, bellesa visual, per reseguir la trajectòria d'aquests dos tòtems. L'endemà s'ofereix (19 h; gratuït) al mateix escenari *Fragments de dansa*, per l'**Associació de Dansa del Masnou**.

Marta Carrasco

Foto C. Labela

23 d'abril. Sant Jordi. Amor. Obre'l. Rellepa'l. Remira'l.

24 d'abril. Fins al 5 de maig, *Paisaje sin casas*, de **Pablo Ley**, amb direcció d'Aleix Fauró, al Teatre Lliure de Montjuïc.

26 d'abril. Enceten les funcions al Teatre Romea de l'obra *Litoral*, de **Wajdi Mouawad**.

29 d'abril: Dia Internacional de la Dansa. Obri'l, enceti'l vostè, mister Rajoy. Així reposem una estona nosaltres.

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2013

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les Assemblees Generals ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA per al proper diumenge, dia 14 d'abril de 2013, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

Ordre del dia:

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2012.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2012 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2013 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2012 i projectes per al 2013.
- 5/ Sugeriments i preguntes.

(*) L'estat de comptes del 2012 i el pressupost del 2013 seran, a partir del dia 14 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Ordre del dia:

- 1/ **Punt únic:** Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal de l'Esportiva (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. El cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, **Joan Casals i Agustí**
President de Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 540 39 29 · 08320 el Masnou: gentmas@suport.org · www.gentdelmasnou.cat

SOL·LICITUD D'ADMISSIÓ DE SOCI

Nom i cognoms: .....

Adreça: ..... Telèfon: .....

Adreça electrònica ..... DNI: .....

Noms i cognoms cònjuge/parella: .....

Quota anual 2013: 35€ (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa ..... Adreça .....

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

-----

Signatura del sol·licitant

El Masnou.....de.....de.....

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

23 d'abril, St. Jordi 5 de maig, Dia de la Mare

Joaquim Moline
Disseny en cristall

liquidació total per jubilació.
Tot al 50 %

Sant Miquel, 24 · 93 555 69 92

JOAN *Flors i plantes*
La teva floristeria a internet

www.florsjoan.com

Navarra, 100 el Masnou 93 555 79 34
info@florsjoan.com

Joieria rellotgeria
MASNOVINA

DUWARD AQUASTAR   **TIME FORCE** ultimate concept watches   *Plectra Pura*   **CASIO**

Per Sant Jordi digues-li que l'estimes

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

ISABEL

Av/Juan XXIII, 66 El Masnou
Barcelona

Tf. 93 555 01 35
www.flors-isabel.com

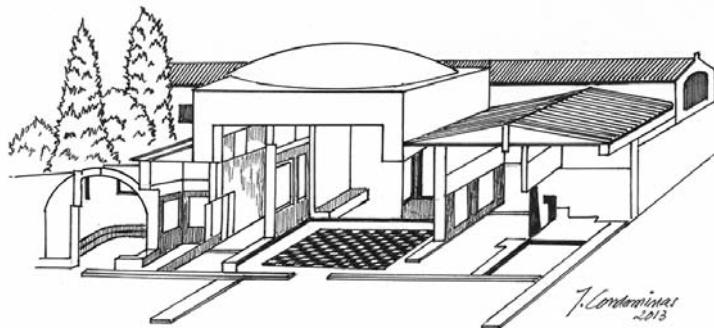
DIADA DE SANT JORDI
OBERT
DE 7 a 21

5 MAIG
DIA DE LA MARE

ESQUEIXOS D'UN PASSAT

Per Josep Condeminas

Aquest és un títol que m'he permès agafar de dos llibres, *Catalunya, esqueixos d'un passat* i *Mataró, esqueixos d'un passat*. L'autor n'és el senyor Ramon Vila i Boixader, un nom que com a escriptor possiblement sigui poc conegut, un escriptor local jo diria, encara que ha fet altres llibres, però a qui jo agraeixo el gust i la dedicació per haver escrit aquests dos llibres. El primer és un recorregut per totes les poblacions que configuren el Maresme, i el segon està dedicat a Mataró, llibre que vaig regalar a la meva mare ja que ella era filla d'aquesta ciutat i reconeixia molts dels aspectes i personatges del llibre. Uns records que també m'afecten a mi, ja que, sobrepassats els setanta anys —de fet res de particular per altra banda— però sí amb una edat que ja em permet recrear-me amb els records, i aquest llibre sobre Mataró m'ha fet recordar la meva infància. Pel que fa al Maresme, per a mi té l'atractiu que no sols és d'escriptura amena i que el senyor Ramon Vila es va documentar molt bé, sinó que també parlava amb els avis de cada poble, que li contaven els seus records. Com és natural, per l'abast del tema, sols fa un breu recorregut sobre el Masnou, però el suficient per no deixar-se res al tinter; des de l'origen del nom del poble, els principals edificis, l'Escola Nàutica, les drassanes, les societats recreatives, els marins i el comerç amb Amèrica, etc. En fi, amb prou feines quatre pàgines però molt

Banyans romans a Mataró
El mosaic és totalment visible actualment.

ben aprofitades. Tot això acompanyat de comentaris i opinions dels avis entrevistats, com el de les tres àvies que es queixaven de la indecència dels banyans actuals i *que hi ha llocs que van despullats del tot, i que en diuen "despulladistes"*. Un llibre realment deliciós. El llibre sobre Mataró em porta cap a la riera, a la casa on vaig néixer; però quan tenia cinc anys els meus pares es van traslladar al Masnou. Durant aquest curt període d'anys vaig viure a tres cases, la de la Riera, la del carrer de Santa Teresa i la del carrer de La Palma. De les dues primeres, en tinc un record molt esborradís, però sí molt més consolidat el del carrer de La Palma. Era una casa molt gran, senyorial, amb un bonic jardí. A l'altra banda del carrer hi havia una casa que feia cantonada a la baixada de les Espenyas, un antic convent amb un gran jardí. Recordo que hi anava a jugar amb el nen de la casa. El que més recordo és el jardí, on hi havia una caseta de fusta, que feia les nostres delícies. Amb el anys, l'Ajuntament va enderrocar aques-

ta casa, el jardí de casa meua i altres cases per obrir-hi un carrer ample que comunicava les Espenyas amb el carrer de Sant Cristòfor. Durant els treballs es van descobrir les ruïnes d'uns banyans romans i una important part de la muralla amb un torrassa cantonera que circumdava la ciutat. Possiblement aquesta obertura hagi estat una millora per a la ciutat, encara que la seva arquitectura actual em sembla freda i asèptica. Digueu-me carriñol o nostàlgic, però, quan vaig a Mataró, sempre que puc vaig a veure la casa del carrer de La Palma i recordar aquell jardí que amagava els banyans romans. Fa poc hi vaig anar amb els meus néts, la Clara de nou anys, i en Marc de set. Volia que coneguessin aquest esqueix del meu passat i la petita història d'aquell indret. No sé fins a quin punt recordaran aquesta visita, però em queda l'esperança que seran benèvols amb els records del seu avi, circumstància que comprendran perfectament quan ells també ho siguin.

www.materialshoms.cat

Homs
materials per a la decoració

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. **Dissabte matí obert fins a les 12.**

Exposició de material de decoració

Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció

Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella

Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

EL VALOR AFEGIT

No és pel fet de portar la contrària a la majoria, ja que avui tan sols voldria matisar sobre la bondat o el perjudici, l'inconvenient de fer o no la mili; la joventut d'avui dia ja que n'ha abolit l'obligatorietat.

Els criteris en general poc favorables i segurament més d'un de vosaltres, amics lectors, en un encontre fugisser m'exposareu les vostres raons ben meditades i que es diferenciarien de les exposades aquí sobre el paper.

Aquelles milis que duraren mitja vida i que van arruïnar tota una joventut; les que varen enllaçar directament amb la guerra i després amb els camps de concentració, si els va tocar el bàndol dels perdedors, per a més dissort. D'aquestes, millor no parlar-ne. En Didac Ortiz, amic de grata memòria, en parla a bastament en els seus escrits tot fent aflorar les experiències viscudes, les penúries sofertes per la quinta del *biberón*.

Vaig ser fill i sóc pare, G.a.D.

Tothom parla del mercat segons li va. Anar-me'n al servei va ser punyent, ja que la meva feina a l'obrador va fer-la meva mare amb molta dificultat per la manca de salut que patia, i els dos anys que vaig romandre fora es feren molt llargs per a nosaltres.

Als anys cinquanta el menjar escassejava i el ranxo era escàs i dolent al quarter i a bord.

A Cartagena els mariners teníem uns *restaurantes* amb un menú a l'entorn de les sis pessetes. Un plat de patates fregides amb dos ous ferrats i una amanida, tot regat amb un porró de vi de Jumilla. El preu era el mateix a Ca la Fulgència que a la Posada Jamaica. Mongetes fetes a la catalana, o sigui bullides amb un raig d'oli, costaven el mateix, però calia anar a Casa Pepe. Algun cop vaig portar-hi un tall de cansalada, d'aquells de quatre dits de gruix, perquè l'adjuntessin als fesols. Un sopar de duro!

A Cadis això no era possible. Tan sols hi havia el *pescadito frito*, però per a nos-

altres ja era massa car.

De fet, portar els nens de l'oficial a l'escola; fer de *mucama* de l'esposa del capità; per al fuster, fer el parament de llit i armari –tauletes de nit incloses– del tinent que prenia estat a la primavera; o bé pintar el pis del sergent que es mudava de casa. Fins i tot per als mes *enllustrats* portar la comptabilitat particular del negoci d'algun capitost.

Tot això era en aquells temps moneda corrent... Res fora del cas, el nostre pa de cada dia; i les labors extra no comportaven cap sobresou, solament algun escarrassat permís de pocs dies per anar a casa.

Jo vaig tenir sort; gairebé quasi com aquells de terra endins, que mai no havien vist la mar. Als qui ara era possible treure el permís de conduir i treballar amb un tractor. Que no sabien ni llegir i ara podien fer-ho i fins i tot escriure a casa o a la xicota. Que aprenien a viure i convida en companyia d'altres, lluny dels animalons que cuidaven a casa seva.

Insultar el personal, ho vaig veure tot sovint al quarter d'instrucció. A bord, mai. Un tinent d'infanteria de marina deia als reclutes posat en gerro: *¡Perros, perrisimos, hijos de perra...!* Sortosament aixecar la mà amenaçant, mai.

L'autoritat és primordial a bord i, perquè tingueu constància i coneixement de la manca que avui dia se n'observa en algunes escoles i que dóna lloc a accions contra els mestres, professors i docents que han de sofrir vexacions, insults i amenaces dels seus alumnes, permeteu-me posar dos exemples; aquests, però, desmesuradament rígids.

El primer succeí a bord del minador *Vulcano*. El segon a bord del canoner *Magallanes*, anys 51 i 52, sent el seu comandant Don José Mª Mena y Ruiz del Portal, de grata memòria.

Un company valencià complia en tres dies i tornava a València llicenciat, però una frase irreflexiva va canviar el rumb

programat. El xicot era el *bombero* a bord. Bombero, no d'aquells que apaguen el foc, sinó perquè era l'encarregat de fer anar la bomba d'aigua, que proveïa tots els punts instal·lats a bord. També la dutxa del Sr. Comandant. Aquest s'estava dutxant i de sobte li manca l'aigua un cop ja ensabonat. Cridà a través de l'ull de bou (la finestreta rodona) i va acudir l'oficial de guàrdia. Assabentat de l'ocorregut, passa l'avis al nostramo i aquest, ràpid, crida el *bombero* i l'en posa al corrent. La resposta d'aquest fou poc més o menys *A mí qué me cuenta; si tan sólo me faltan tres días para irme a casa*. Tres dies... tres dies...

Sabedor l'oficial de la desafortunada resposta, li va posar cinc dies d'arrest. No sembla, en principi, res extraordinari; però... passa el nostre bomber els tres dies arrestat a bord. Al quart dia no pot restar a bord perquè està llicenciat; tot i això no pot anar-se'n a casa perquè hi ha l'arrest pendent.

La solució fou: vingueren dos *Infantes de Marina* armats amb mosquetó. Se'l van emportar pres cap al Penal de Cartagena. Van tancar-lo al calabós i pelat al cero. El dia següent també va passar-lo tancat i a l'endemà, completat la totalitat del càstig, van posar-lo en llibertat i va tornar a bord a buscar el seu sac de mariner i, pelat i plorós, de retorn cap a casa.

Uns dies després en una conversa de to familiar amb el Sr. Comandant vaig gosar dir-li: *Llàstima! El valencià va tornar amb els seus amb un mal sabor de boca*. La resposta fou *Para él sí, però así vosotros, que aún os queda mili, lo tendréis en cuenta*.

Cap comentari més sobre el particular! Us ho asseguro!

El segon cas, encara més insòlit per no buscar un altre adjectiu més adient, passà així: els protagonistes foren el segon Comandant (Teniente de Navío) i un mariner, aquest, alumne de nàutica i que, com nosaltres, en el pont de comandament també tenia el destí de timoner senyaler. Pel fet d'estar al pont li servien, tot portant un diari de navegació, tots els dies de mar navegats per adjuntar-los a l'examen final per poder embarcar com a agregat en finir els

LA CORAL XABEC A LA MISSA DEL DIUMENGE DE RAMS A SANT PERE

Per Esteve Pujol i Pons

Ja fa una bona pila d'anys –amb aquest, divuit; vam començar el 1995 i només no vam poder ser-hi l'any de les obres– que la *Coral Xabec*, de *Gent del Masnou*, sota el guiatge de la Montserrat Llagostera, participa en la celebració litúrgica del Diumenge de la Passió del Senyor o de Rams. La comunitat parroquial de Sant Pere compta amb la nostra col·laboració en els cants de la litúrgia d'aquest diada, en què comença la Setmana Santa. Enguany també hi érem. Any rere anys i amb constància arribarem a les Noces d'Argent!

Un sol avergonyit subratlla un ambient de Passió en aquest matí del dia del Ram. La plaça, plena de fidels, infants i grans.

El sisè dia abans de Pasqua, amb un verset del salm 24 (A.Taulé), a l'inici mateix de la benedicció dels rams a la plaça de l'església, n'és el pòrtic festiu: *Hosanna al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna dalt del cel! Beneït el Rei d'Israel!* L'aire entreteixeix el cant de la quitxalla de fa dos mil anys amb les llargues fulles de palmera, els rams de llorer i les branques d'olivera dels cristians masnovins.

Durant la processó d'entrada al temple, encapçalada pel clergat, el gradual *Locus iste* (A.Bruckner) ens introdueix en aquella Jerusalem celestial, no pas bastida per mà humana sinó

per Déu mateix.

El salm responsorial *Déu meu, Déu meu, per què m'heu deseparat?* Salm 22 (D.Cols) constitueix el millor comentari bíblic als textos proclamats avui en la litúrgia de la Paraula: dolor i esperança.

Abans de la lectura de la Passió segons Lluc, cantem *Pater, dimitte illis* (J.Haydn), primera paraula de Jesús a la creu i que precisament avui recull el tercer dels evangelistes.

Intercalats al relat evangèlic: *Kyrie, eleison* i *Qui tollis peccata mundi* (de la *Messe brève à 3 voix*, de T.Dubois); *Crucifixus etiam pro nobis* (de la *Missa de la coronació*, de W.A.Mozart); i *A vós vull acostar-me* (coral 23 de la *Passió segons Sant Mateu*, de J.S.Bach).

Ja a la litúrgia del Pa i el Vi, durant la preparació de les ofrenes, el conjunt de corda que ens acompanya interpreta unes serenes variacions del mateix coral 23, de Bach; són instants de respir, de calma, mentre es para

taula.

El *Sanctus*, dins l'anàfora eucarística –altra vegada els Hosannes més vibrants que mai–, i el litànic *Agnus Dei*, durant la fracció del pa, són manllevats també a la *Messe brève à 3 voix*, de T.Dubois. Melodies evocadores, plenes.

Per a la processó de la comunió, *Misericordias Domini* –fragment inicial del salm 89–, *cantaré per sempre els favors del Senyor*, i el motet *Ave, verum corpus*, ambdós de W.A.Mozart, cants d'acció de gràcies pel do del sagrament del Cos de Crist repartit entre els germans.

De cant de comiat ressona *Canticorum iubilo* (G.F.Händel), joia esclatant, que ja anuncia les clarors de Pasqua.

A les escales de l'església, el cànon atribuït a W.A.Mozart *Dona nobis pacem* i la fotografia ritual, que ens recordarà que som un any més grans. La plaça i l'església s'havien omplert; els cors també.

COSES DEL MEU PARE

Per Joan Maresma Pujadas

Quan el meu pare, de noranta i tants anys, feia i deia coses de la seva edat avançada, repapiejava, com jo ara ja començo a fer.

A l'estiu solia sortir al pati de casa a prendre la fresca una estona a la vorera de la botiga i sovint conversava amb un nen, un nano del costat de casa, i sempre s'explicaven coses l'un de l'altre, de les seves experiències.

El nano sempre li deia: –*Avi, explica'm*

coses de quan eres jove i de les històries que vas passar durant la guerra.

I tot xerrant i xerrant, van anar a parar a l'edat que tenien.

El pare en tenia noranta-quatre i aquell nano en tenia sis.

–*Mira, noi, només me'n falten sis per arribar a cent.*

I aquell vailet, amb la ingenuïtat pròpia de la seva edat, li diu:

–*No pateixis; si vols jo et deixo, i te'ls dono, els meus sis.*

Al meu pare li féu tanta gràcia que ho repetia moltes vegades: –*No puc patir*

per arribar a cent, els meu simpàtic veí me'ls deixa.

Per aquells anys li va agafar la mania que un despertador que tenia a la taula de nit no sonava prou; se'n va anar a la rellotgeria *La Masnovina* a comprar-se'n un de nou que fes força soroll.

Va arribar a casa cofoi amb el rellotge nou; i l'endemà, a l'hora que li semblava que sonaria el despertador, ell –que no tenia cap feina ni havia d'anar enlloc, però deia que volia anar a

l'hora— no el va sentir i va dir que aquell rellotge sonava poc, massa flux. Com que no li anava bé, el va anar a canviar.

El senyor rellotger n'hi ensenyà un altre que li semblava que sonava més. Tornà a casa i l'endemà, a l'hora de llevar-se, tampoc no el sentí.

Va tornar a cal rellotger per comprar-n'hi un altre. El bon home, carregat de paciència, l'hi va canviar per un altre, però tampoc no el convencé; i ell, tossut, va tornar perquè l'hi canviés, i m'hi va fer anar amb ell.

I això va durar quatre o cinc vegades. Ara es feia acompanyar per les meves

filles o el seu nét, fins que entre el pobre rellotger i el nét li van fer veure que no eren els rellotges sinó les seves orelles de noranta anys les que no sentien el que havien de sentir.

Així es va acabar la història dels despetadors, com també la paciència del pobre senyor rellotger.

CONSELLS DE SEGURETAT

AL DOMICILI

- No faciliteu l'accés a la finca a les persones desconegudes.
- Recolliu la correspondència diàriament per tal d'evitar que algú pugui accedir a les vostres dades o documents personals. Si passeu una temporada llarga fora de casa, ho podeu encarregar a persones de confiança.
- Guardeu els diners i els objectes de valor en un lloc adient, com ara una caixa forta.
- Vigileu que la realització d'obres, reparacions o tasques de manteniment a l'edifici no es puguin aprofitar per accedir a l'interior dels domicilis.
- Quan us facin revisions d'aigua, llum, electricitat o gas confirmeu, en cas de dubte, la identitat dels tècnics amb les respectives companyies a través dels telèfons d'atenció al client.
- Quan sortiu de casa i sobretot abans d'anar a dormir comproveu que tots els accessos estan ben tancats amb clau.
- No deixeu les claus de casa en amagatalls accessibles des de l'exterior.
- No divulgueu que passeu uns dies fora de casa i preneu les mesures de seguretat corresponents.

AL GARATGE

- No deixeu les claus de casa o del cotxe dins del mateix vehicle.
- No deixeu dins del cotxe a la vista objectes com roba o aparells electrònics. Tampoc deixeu eines a prop del vehicle que poden servir per forçar el pany o l'accés al pàrquing.
- Quan entreu i sortiu del pàrquing, comproveu que la porta queda tancada i que cap persona desconeguda aprofita per entrar-hi.
- Procureu que els altaveus, els equips de música i de navegació GPS estiguin ocults. Si podeu, emporteu-vos-els.

Si teniu indicis de què s'hagi pogut produir un robatori no toqueu res i aviseu a la policia.

Trobareu més informació a www.gencat.cat/mossos

Truqueu a la policia si advertiu de la presència de persones amb una actitud sospitosa o si sentiu sorolls estranys a les rodalies del vostre domicili. La vostra col·laboració és important.

Exposicions

Fins al 18/4

Pintures de Rosalia Ramentol

Del 20/4 al 16/5

Pintures de Glòria Ferrero

L'ENDEVINALLA per V.D.R.
Sóc barret per treballar,
i ho faig amb tanta negra pena
que sempre em piquen l'esquena
però mai no puc protestar.

Resposta: ६१ ०१९१

QUÈ ÈS LA BIODANSA?

Per Gemma Godàs

La Biodansa, creada per l'antropòleg xilè **Rolando Toro Arnedo** als anys 60, és un sistema vivencial a través de la música, el moviment i les situacions de trobada entre les persones. Afavoreix el desenvolupament de l'individu en si mateix, i en relació amb als altres. Permet l'expressió lliure a través de la música i el moviment, i treballa des de la part sana de la persona per potenciar el millor de cadascú. Potencia l'alegria de viure i el benestar, busca integrar l'individu en si mateix, desenvolupant el potencial innat de cadascú, millorant l'autoestima, el coneixement d'un mateix, i també millora físicament la coordinació, la flexibilitat, la vitalitat i creativitat. Amplia la capacitat afectiva i la relació entre les persones, ajuda a expressar l'autèntica naturalesa de cadascú, a recuperar la nostra naturalitat i a sintonitzar-nos amb la Vida.

No s'ha de ser expert i va adreçada a tothom

La Biodansa funciona gràcies a la combinació de:

MÚSICA + MOVIMENT EXPRESSIU + VIVÈNCIES EN GRUP

Grup Rauxa de GDM

Diumenge amb lletres

28 d'abril a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

Teatre de Gent del Masnou

ENTRADA GRATUÏTA

DISSABTE, 20 D'ABRIL A LES SET
DE LA TARDA PRESENTACIÓ DEL
LLIBRE DE JOAN MURAY
"CATALUNYA/AMÈRICA.

La navegació a vela del segle XIX"

Amb conferència de l'autor

CURSET DE BIODANSA

N'initiem un grup a partir de maig.
Sessions impartides per Gemma Godàs
Facilitadora de Biodansa
Sistema Rolando Toro
(Escola de Biodansa de Barcelona)

TALLER DE PROVA DE BIODANSA

El dia 22 de maig farem una sessió-taller per a
totes les persones interessades a

Gent del Masnou, Dr. Agell, 9.

No fa falta experiència prèvia.

Tarda d'1/4 de 7 a les 8

Preu del dia: 10 €

Informació:

Gemma Godàs

617 79 22 59

gegodas@gmail.com

La punta de la llengua (42) Per Esteve Pujol i Pons

Val la pena que dediquem uns minuts a recordar la pronunciació correcta del nom de les lletres de l'abecedari. Si no hi faig cap comentari, vull dir que no hi tenim cap problema:

A – B (be o be alta) – **C** (ce, amb el so de S, de Sol, Cel, SilenCi...; no pas amb el so castellà de CeniZa!) – **D** (de) – **E** – **F** (efa, amb vocal neutra final, no pas amb E) – **G** (ge, amb so de Gerani, Jordi...; no pas amb el so castellà de Genio!) – **H** (hac; no pas *hatxe!) – **I** – **J** (jota, amb el so de Jaume, Gerard...; no pas amb el so castellà de Jamón!) – **K** (ca) – **L** (ela, amb vocal neutra final,

no pas amb E) – **M** (ema, amb vocal neutra final, no pas amb E) – **N** (ena, amb vocal neutra final, no pas amb E) – **O** – **P** (pe) – **Q** (cu) – **R** (erra, amb vocal neutra final, no pas amb E) – **S** (essa, amb vocal neutra final, no pas amb E) – **T** (te) – **U** – **V** (ve o be baixa; no pas *uve) – **W** (ve doble o be baixa doble; no pas *uve doble) – **X** (ics o xeix; no pas *equis ni *equits) – **Y** (i grega) – **Z** (zeta amb el so de Zero, senZill...; no pas amb la zeta castellana de Zamora).

Ja veieu que val la pena de fer una mica d'esforç per

Arran de sòl

Per Pledebuit

Estic tip de dir-ho, i no me'n cansaré mai de seguir-ho fent, que els humans sou ben difícils, que us compliqueu la vida per un tres i no res.

Mira que creure en éssers com vosaltres o, millor dit, tenir necessitat de creure-hi, per les vostres, diguem-ne, necessitats espirituals.

Primer creieu en un no-res que anomeneu déus, que vés a saber on habiten i que no existeixen. Després us surten quatre engalipadors, des de temps immemorials i en quasi totes les religions (?) o sectes (?), que normalment van amb vestits llargs, fins al terra, i us diuen que són els intermediaris entre vosaltres, pobres humans, i els déus (a voltes només en singular); i apa, a creure tot el que us diuen; i en el pitjor dels casos, a obeir-los, sigui perquè ho creieu sincerament o per conveniència, o perquè així us ho han ensenyat i no ho heu analitzat mai; i en alguns (molts) casos, per interès, simplement, per escalar llocs que us interessen.

I ara direu, per on cony ens surt aquest quisso aquest mes? Que ens deixi tranquils amb les nostres creences, les nostres incerteses, o l'anar passant, sense plantejar-se res i, el que és pitjor del cas, sent incoherent amb el que es pensa i amb el que es fa.

Bé, us explicaré el perquè dels meus pensaments i els raonaments exposats. Tot comença quan m'assabento que *il capo* religiós més gran del món va i plega, diu que ja en té prou. Home, ja ho pot fer ja, perquè es jubila vint anys més tard que la resta dels mortals, dels qui penquen, no dels qui fan *treiatru*, ja que els comedians treballen mentre poden i a vegades moren a escena, enmig de la representació.

Què va fer *il capo*! Quina n'ha organitzat! Un moviment turístic d'abast mundial, això sí, només cap a una ciutat eterna. Ciutat que en ple març haurà fet l'agost.

I apa, tothom mirant la caixa *tonta*. Oh i per què? No ho entenc. Diuen que per veure si sortia fum, i si era blanc o negre. Quina bajanada! Quan per qualsevol mortal, de pagès, això sí, que encén la llar de foc, a ningú no se li passa pel cap de sortir al carrer a veure el color del fum, i menys filmar-ho cap cadena de televisió. L'únic que et passa per les narius és l'olor de la fusta que s'està cremant. Evidentment, les imatges que surten per la caixa *tonta* són ben espectaculars, talment una representació d'òpera, no sé si Aida o La Cavalcada de les Valquíries. Això sí, espectaculars. Quina vermelló de bates i cocos en fila índia (tot i que l'indi, amb perdó d'aquests, el fan els qui hi queden embadocats).

Tan embadocats o, millor dit, embadocades, que moltes feien fins i tot cara de hieratisme. I que els déus us agafin confessats (mai més ben dit).

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia

Per El cullerot

Ingredients:

2 filets de porc, 1 ampolla de vi negre
Farina, Brou de carn, Formatge blau, Melmelada
de fruites vermelles, Sal, Pebre, Oli d'oliva i
Salsa de soja

Preparació:

Primer de tot, salpebrem els filets tallats a rodanxes grosses i els daurem en una paella amb l'oli ben calent; ho reservem.

En la mateixa paella, hi afegim dues cullerades de farina i la torrem, hi afegirem el vi negre i deixarem que evapori l'alcohol; un cop s'hagi evaporat, hi afegirem brou de carn i deixarem reduir; hi posarem els filets de porc i ho courem tot junt uns 20 minuts.

Uns 5 minuts abans d'apagar el foc hi afegirem un raig de salsa de soja i ho remenarem tot junt.

Per fer les dues salses només cal que en un recipient posem part de la salsa i el formatge blau i ho triturarem tot junt fins que queda una salsa fina; i en un altre recipient posem l'altra part de la salsa i la melmelada de fruites vermelles, i triturarem.

Queda boníssim!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

API

Finques Puig sl

Compravenda · Administració · ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

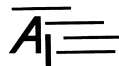

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 · El Masnou

ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL · LABORAL
- COMPTABLE · ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos · 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

23 d'abril Pastís de Sant Jordi i Pa del Sant Patró 5 de maig Dia de la Mare

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Mozeneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

Tasteu el nostre Pa del Sant Patró. Un pa amb gust de Diada

Artesans del pa
Pastisseria de dolç i salat
Especial Caterings familiars

Bautista

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

david

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser